

да се запали, за да се запалятъ още много свѣщи. Бихъ желалъ и между васъ да има поне единъ човѣкъ, който да каже на другитѣ: Видѣхъ Христа и се разговаряхъ съ Него. Вие познавате ближния си дотолкова, доколкото сте се разговаряли съ него и сподѣлили своите разбиранія. Само така мѫжътъ познава жена си, и жената — своя мѫжъ. Само така учителътъ познава учениците си, и учениците — своя учителъ. Нѣма ли сподѣляне въ вѣзгледите и разбираніята, нѣма никакво познаване. Следователно, ако човѣкъ не е готовъ да пожертвува живота си за Христа, въ широкъ смисълъ на думата, за да вѣзприеме Неговия животъ, той не Го разбира и познава. Такава готовностъ трѣбва да има човѣкъ и къмъ всѣки, когото обича. Той трѣбва да отвори сърдцето си за него и да бѫде готовъ на всички жертвии. Ако обичашъ Христа, и Той ще те обича. Ако обичашъ слѣнцето, и то ще те обича.

Какво представя любовъта? — Връзка на човѣшката душа съ Бога. Който обича Бога, и хората ще го обичатъ. Ако не обича Бога, а хората обича, никой нѣма да отговаря на любовъта му. Тази е причината, дето нѣкоя жена обича мѫжа си, а мѫжътъ ѝ нито я разбира, нито отговаря на нейната любовь. Сѫщото се случва и съ мѫжа. Той обича жена си, но тя не отговаря на любовъта му. Защо? — Защото той не обича Бога. Вѣзлюбете първо Бога, а после хората. Направите ли това, близките ви ще ви обикнатъ. Вѣзлюбете Бога, за да станете силни, да издържате на всички условия. Любовъта на човѣка къмъ Бога е тиль, който го пази отъ всички изпитания и изкушения. Христосъ казва: „Който ме люби, и Отецъ ми ще го вѣзлюби“.

„И влѣзе Христосъ въ дома на Симона прокаженаго“.

---

45. Беседа отъ Учителя, държана на 6 юлий, 1930 г.
София. — Изгрѣвъ.